

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17636/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца Друштва за извођење грађевинских радова „Вукша Инжењеринг“, д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Десимир З. Смиљковић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Чедић адвокат из ..., због сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 16739/23 од 29.05.2025. године, на седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 16739/23 од 29.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 16739/23 од 29.05.2025. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 80/22 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужена 06.02.2017. године извршила сметање поседа тужиоца на стану број ..., површине 24 м2 у поткровљу стамбене зграде у ул. ... број ..., у ..., на кат. парцели .../... уписан у лист непокретности бр. ... КО ..., на тај начин што је на том стану обила и променила браву, а за шта је тужилац сазнао 14.03.2017. године, па је туженој наложено да одмах преда кључеве нове браве предметног стана тужиоцу и омогући му несметано коришћење предметног стана под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, забрањено је туженој да на било који начин даље смета, узнемирава и спречава државину тужиоца на предметном стану. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере којом би суд наложио туженој да одмах преда у државину предметни стан, као и нове кључеве предметног стана и омогући му несметано коришћење и забранио јој да на било који начин даље омета и узнемирава и спречава државину тужиоца на предметном стану под претњом новчаног кажњавања. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 237.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 16739/23 од 29.05.2025. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом изреке, па је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужена дана 06.02.2017. године извршила сметање поседа тужиоца на стану број ..., површине 24 м2 у

поткровљу стамбене зграде у ул. ... бр. ... у ..., на кат. парцели број .../... уписане у Лист непокретности бр. ... КО ..., на тај начин што је на том стану обила и променила браву за шта је тужилац сазнао дана 14.03.2017. године и да јој се наложи да одмах преда кључеве нове браве предметног стана тужиоцу и омогући му несметано коришћење предметног стана. Ставом другим изреке, преиначено је решење првостепеног суда у ставу другог изреке, па је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се забрани туженој да је на било који начин даље смета, узнемирава и спречава посед – државину тужиоца на предметном стану. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртог изреке првостепене пресуде па је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 214.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 33.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) против другостепене одлуке која се не би могла побити ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд на основу члана 404. став 2. ЗПП, у вези с чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је сметање поседа а правноснажним решењем преиначена је првостепена одлука и одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужена извршила сметање поседа тужиоцу радњама описаним као обијање и замена браве на стану, а затим и улазак у стан. Другостепени суд, према изведеним доказима током поступка, налази да тужена није лично предузела радње окарактерисане у тужби као радње сметања поседа, да је радње предузео син тужене, да тужилац није доказао да је тужена дала налог да се наведене радње предузму, те преиначује првостепену одлуку и одбија тужбени захтев тужиоца. Ревизија се формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404 Закона о парничном поступку.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1.ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5.у вези члана 420. ЗПП па је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

У конкретном случају тужилац ревизијом побија другостепено решење којим је одлучено о тужби за сметање државине, па ревизија у смислу цитираног члана закона није дозвољена, због чега се у конкретном случају не примењује ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић